

Селска вечерь.

Къжсь пролѣтенъ день свърши се,
Както всички Божи дни;
Нишо ново не случи се —
Сѣ бѣди, тегла едни.

Слънцето полекъ заседна
Задъ далечни планини,
Мракъ надъ село тихо легна,
Миръ полята осѣни.

И клепалото черковно,
Тихо съ гредкавъ екъ свети,
Надъ селото ни грѣховно
Утрѣ празникъ възвѣсти.

Завѣмѣха изъ полето
Пѣсни, шумъ и суети,
И спокойно отъ небето
Тиха вечерь се спусти.

Грижи, трудъ, неволи, мжки
Деньтъ съ него си отнесе,
И селото за почивка
Въ сънъ спокоенъ се унесе.

Елинъ Пелингъ.